

Sygn. akt II K 278/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia SR Małgorzata Olejarczyk

Protokolant: sekretarz sądowy Ewelina Kazberuk

Prokurator Prok. Rej. w K. Ewa Nowicka

po rozpoznaniu w dniach: 23.10.2014r. i 18.12.2014r.

sprawy **K. L.**

s. J.i G.z domu M.

ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 10 maja 2014r. w R. groził J. K. pozbawieniem życia a wypowiedana groźba wzbudziła w zagrożonej uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona,

tj. o przestępstwo z art. 190 § 1 k.k.

2. w dniu 10 maja 2014r. w R. przy ul. (...) uderzając w drzwi wejściowe mieszkania nieustalonym przedmiotem dokonał ich zniszczenia powodując straty 1500 złotych na szkodę J. K. i (...) Zakładu (...) w S.,

tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k.

I. oskarżonego **K. L.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to:

- za czyn z pkt I a/o, z mocy art. 190 § 1 k.k. skazuje go na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;
- za czyn z pkt II a/o, z mocy art. 288 § 1 k.k. skazuje go na karę 4 (czterech) pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego jednostkowe kary pozbawienia wolności i w ich miejsce orzeka karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres jego zatrzymania od dnia 10.05.2014r. do dnia 12.05.2014r., co równoważne jest 3 (trzem) dniom kary pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 1.286,31 (jeden tysiąc dwieście osiemdziesiąt sześć i 31/100) na rzecz pokrzywdzonego (...) Zakładu (...) w S.;

V. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982 roku Prawo o Adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. R. A. kwotę 612 (sześćset dwanaście) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu, w tym kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych za postępowanie przygotowawcze oraz kwotę 140,76 (sto czterdzieści i 76/100) złotych tytułem podatku VAT od przyznanego wynagrodzenia;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

II K 278/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

J. K. zamieszkuje w R. przy ulicy (...) wspólnie z matką H. S.. Jej sąsiadem jest K. L.. W dniu 10 maja 2014 r. około godz. 21.00 J. K. zauważyła przez okno, jak ojciec K. J. L. wychodzi z jej ogródka, ponadto w rejonie drzew unosił się dym. J. K. zwróciła się do J. L. z pytaniem, co robił w jej ogródku. Od niego nie uzyskała odpowiedzi, natomiast obecny w tamtym miejscu K. L. zwrócił się do niej słowami powszechnie uznanymi za obelżywe jak na karcie 9, ponadto groził pozbawieniem życia. W pewnym momencie podniósł leżący na ziemi kamień i rzucił w kierunku J. K.. Kamień trafił w okno. Następnie po upływie krótkiego czasu przyszedł pod drzwi J. K. i zaczął w nie uderzać młotkiem, powodując wybicie dziury na wylot. Krzyczał, że ją zabije. Kobieta była wystraszona, uciekła do pokoju obok, skąd zadzwoniła po policję.

Na miejsce przybył patrol policji w składzie (...). Funkcjonariusze zatrzymali K. L. celem osadzenia w (...). W trakcie zatrzymania był nadpobudliwy i nie można było nawiązać z nim kontaktu.

W wyniku działania K. L. zostały uszkodzone drzwi wejściowe do mieszkania J. K.. J. K. wartość szkody określiła na kwotę 1500 zł. (...) Zakład (...) w S. wypłacił J. K. odszkodowanie w wysokości 1286,31 złotych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody : zeznania świadków J. K. k. 8-9, 21-22, 44, 93v-94, H. S. k. 23, 93v, P. P. k. 16v, 94, P. O. k. 15v, 94, P. K. k. 45, 94 v, protokół oględzin wraz z materiałem poglądowym k. 25-30, informację od ubezpieczyciela k. 40, 63.

Oskarżony K. L. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów w całości. Wyjaśnił, że w okresie zarzutów nadużywał alkoholu, miał problemy z prawem. Drzwi mieszkania pokrzywdzonej uszkodził uderzając w nie młotkiem. Przed Sądem wyraził skruchę z powodu popełnionych występków (wyjaśnienia k. 33, 37, 50, 118).

Oskarżony został poddany badaniom przez dwóch biegłych lekarzy psychiatrów. Z opinii sądowo - psychiatrycznej wynika, że w chwili popełnienia zarzucanych czynów zdolność do rozpoznania ich znaczenia oraz zdolność do pokierowania swoim postępowaniem nie była zaburzona w rozumieniu art. 31 § 1 czy 31 § 2 kk. Biegli psychiatrzy stwierdzili, że K. L. nie cierpi na chorobę psychiczną oraz upośledzenie umysłowe. U oskarżonego rozpoznano cechy osobowości dysocjalnej. Ze względu na aktualny stan psychiczny jest on zdolny do uczestnictwa w czynnościach procesowych w niniejszej sprawie (opinia sądowo – psychiatryczna k. 60-61).

Sąd zważył, co następuje :

Wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do popełnienia zarzucanych mu czynów zasługują na danie im wiary w całej rozciągłości. Znajdują one potwierdzenie w pozostałych zgromadzonych w sprawie dowodach. W szczególności korespondują z zeznaniami pokrzywdzonej J. K. oraz bezpośredniego świadka zdarzenia H. S..

J. K. zeznała, że oskarżony jest bardzo agresywnym sąsiadem. Notorycznie nadużywa alkoholu pod działaniem którego wyzywa sąsiadów, zakłóca im spokój i wypoczynek nocny. W dniu zdarzenia pokrzywdzona zwróciła uwagę J. L., zaś oskarżony bez powodu zareagował złością i atakiem na jej mienie. J. K. przyznała, że obawia się oskarżonego, który w jej ocenie potrafi być nieobliczalny. Będąc w swoim mieszkaniu niejednokrotnie słyszy wyzwiska i groźby pozbawienia życia wypowiedane przez niego i mimo, że nie pada nazwisko bądź imię osoby do której kierowane są groźby, pokrzywdzona czuje się ich adresatem.

Pokrzywdzona zeznała, że nie dała oskarżonemu żadnych powodów do takiego zachowania, nie pozostaje z nim w konflikcie. W dniu zdarzenia czuła się przerażona zeznania k. 93v. Również matka świadka H. S. potwierdziła przebieg zdarzenia zrelacjonowany przez córkę, wzywała na pomoc, obawiając się o życie córki zeznania k. 93v.

Funkcjonariusze policji P. P. i P. O. zatrzymali oskarżonego i przewieźli do (...) w K.. Świadcowie zeznali, że osoba K. L. jest im znana ze wcześniejszych interwencji, których przeprowadzili kilkadziesiąt. Dotyczyły głównie zakłócania ciszy i spokoju sąsiadom. Przykładowo podali, że K. L. palił ogniska i opony przed oknami, wystawiał głośniki poza mieszkanie o godz. 2.00 w nocy i włączał muzykę, chodził również z siekierą po ulicy będąc pod działaniem alkoholu. 94.

Świadcowie tym samym potwierdzili agresywne zachowania oskarżonego. Podobnie P. K. zeznał, że oskarżony jest nieobliczalny, świadek boi się o zdrowie i życie swojej matki J. K., w stosunku do której oskarżony jest napastliwy k. 94v.

Zeznania w/w świadków Sąd podzielił w całej rozciągłości. Pozwalają one na odtworzenie faktycznego zachowania się oskarżonego. Zważywszy na powyższe, obawy pokrzywdzonej odnośnie zrealizowania gróźb były uzasadnione.

Z protokołu oględzin drzwi wejściowych do mieszkania wynika, że został w nich wybity otwór o nieregularnych kształtach o wymiarach 0,32 m x 0,37 m. (...) Zakład (...) w S. pokryło szkodę, wypłacając J. K. odszkodowanie w wysokości 1286,31 złotych.

Powyższe dokumenty Sąd uznał za pełnowartościowy materiał dowodowy, sam oskarżony również ich nie kwestionował.

W tym stanie rzeczy po dokonanej analizie materiału dowodowego, Sąd uznał winę oskarżonego odnośnie obu zarzucanych mu czynów za udowodnioną i nie budzącą żadnych wątpliwości. Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał normę art. 190§1kk i 288§1kk.

Przy wymiarze kary Sąd wziął po uwagę okoliczności obciążające do których niewątpliwie należy zaliczyć uprzednią czterokrotną karalność oskarżonego oraz znaczny stopień społecznej szkodliwości czynów przejawiający się w dużej drastyczności wypowiedzianych gróźb i agresywnym zachowaniu się sprawcy (karta karna 109-110).

Zdaniem Sądu czyny oskarżonego zostały popełnione pod wpływem zasługujących na potępienie najniższych instynktów.

Okolicznością łagodzącą jest przyznanie się do winy i wyrażenie skruchy z powodu popełnionych czynów.

W tym stanie rzeczy, Sąd wymierzył oskarżonemu za oba czyny karę bezwzględnego pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy, na której poczet zaliczył okres zatrzymania od dnia 10 maja 2014 r. do dnia 12 maja 2014 r.

Mając na względzie dotychczasowy sposób życia oskarżonego, a w szczególności to, iż do tej pory orzekane wobec niego kary nie odniosły spodziewanych skutków, w ocenie Sądu jedynie słuszną i adekwatną karą do popełnionych czynów, może być kara bezwzględna pozbawienia wolności. Wobec oskarżonego brak jest bowiem pozytywnej prognozy, że w przyszłości nie popełni on innych przestępstw i będzie przestrzegał porządku prawnego. Nadmienić należy, że w 2014 r. oskarżony został dwukrotnie skazany za przestępstwa z art. 207§1 kk i z art. 160 §1 kk. W obu sprawach Sąd wymierzył oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, jednakże oskarżony ponownie popadł w konflikty z prawem.

Powyższe okoliczności wskazują, że K. L. jest osobą wysoce niepoprawną, która nie czyni żadnych starań w kierunku zmiany swego postępowania. W środowisku sąsiedzkim posiada bardzo negatywną opinię, budzi postrach, zwłaszcza jak jest pod działaniem alkoholu.

Zdaniem Sądu tak wymierzona kara spełni swe cele zarówno w zakresie prewencji szczególnej stanowiąc dla sprawcy ostrzeżenie i przestrożę przed popełnianiem kolejnych czynów przestępnych, jak również ogólnej czyniąc zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości oraz utrwalaniu w społeczeństwie świadomości, iż popełnianie przestępstw nie popłaca.

Na podstawie art. 46§1 kk Sąd zasądził wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) Zakładu (...) w S. kwoty 1286,31 złotych.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze, Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. R. A. kwotę 612 zł tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu, w tym kwotę 140,76 tytułem podatku VAT od przyznanego wynagrodzenia.

Na podstawie art. 624§1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, uznając iż byłoby to dla niego zbyt uciążliwe, zważywszy że nie posiada stałych dochodów.